

csibuk

csak ülsz, rendületlenül,
kezedben a pipaszárral
(ezt nézem,
látom,
a nemrég előkerült,
már elsötétedő, feketedő
filmkockákon),
s ha mozdulsz is,
indulsz bármerre,
az utca minden kanyarát
magad rajzolod meg,
határozott vonásokkal,
mint a hajszálerekekkel fedett
kék-rózsaszín felületeket,
a térben, testen,
de most még rendületlenül
ülsz, a kőfalnak vetett háttal,
támasztod a hitt biztonságot,
kezedben a pipaszárral,
a nyugalmat építed, mondod,
minden pizsoktól,
tört szemcséktől
mentes álmot,
és koromnál fogva,
szemtelenül és durván
a nők ruhája alá lesek,
látok,
amikor pillanatokra elélem állnak,
háttal a falnak,
biztonságban,
még akkor is, ha feketére
ég a körmöm, mondod,
csak ülsz rendületlenül,
kezedben a pipaszárral.